

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814202244
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814202244.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: G.o sídlom I. XX, G., F.: XX XXX XXX, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX P. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou S. Q., pracovníčkou Q. súdu I. nad Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 492,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13C/177/2014-70 zo dňa 13.10.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvého stupňa“) konanie zastavil o zapl. 418,90 eur a zaviazal žalovanú zaplatiť 71,35 eru a prísl. a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 75,84 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 96 ods. 1 a 3, § 52 a nasl. OZ, § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa v predmetnej veci domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 492,75 eur spolu s príslušenstvom z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté služby elektronickej komunikácie.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca zobral návrh späť, z procesného hľadiska zastavil konanie, preto vzniklo žalovanej právo na náhradu trov konania. Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej uviedol, že jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja úspechu, resp. neúspechu účastníka na strane ktorého v konaní vystupuje a keďže žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania, vznikol nárok aj vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to odmenu za dva úkony právnej služby po 29,8 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl., režijný paušál, a to za 2 úkony po 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., celkovo vo výške 75,84 Eur, na náhradu ktorých v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. zaviazal žalobcu.

Proti uzneseniu, a to proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutné sú iba

tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Podľa jeho názoru ide len hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom, bez toho aby vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu a je preto otáznosť či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Taktiež žalobca poukazuje na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Domnieka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. sa v danom prípade neuplatní. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozsudok v tejto časti zmenil tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada vzniknutých trov.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjarił.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona O.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (účinného do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinił, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu vyplýva, že občianske združenie - VŠEOBECNÁ OCHRANA SPOTREBITEĽOV oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej dňa 09.09.2014.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si trovy konania vyčíslił, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

K odvolacím námietkam odvolateľa je potrebné dodať, že nie je možné súhlasiť s jeho tvrdením, že nejde o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Žalobca totiž svoju žalobu o vedľajším účastníkom namietanú zmluvnú pokutu vzal späť až po tom, čo do konania vstúpil na strane žalovanej vedľajší účastník zastúpený advokátom. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že v konaní je možné účastníkom priznať iba účelné trovy konania. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa však

má za to, že súdom prvého stupňa priznané trovy konania na právnom zastúpení vedľajšieho účastníka sú trovami, ktoré vedľajšiemu účastníkovi prináležia.

Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že súd nie je povinný zisťovať stanovisko účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje a to už od okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je v tomto kontexte procesne samostatný, čo vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa subjekt stáva vedľajším účastníkom momentom oznámenia svojho vstupu do konania na podporu niektorého z účastníkov, pričom výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať sa nevyžaduje. Súhlas účastníka sa predpokladá. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadří nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníka, ktorým sa súd zaoberá po podaní takéhoto návrhu. V predmetnej veci žalovaná nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyjadrila. Odvolací súd len pre úplnosť dodáva, že vstup vedľajšieho účastníka do konania nenamietal ani samotný žalobca.

So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorému žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.